

EVENIMENTE CLARIFICATE PRIN PROFETIE

Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Doamne Dumnezeul nostru, marele Creator al cerului și al pământului, Tu L-ai înviat pe Isus dintre cei morți și dovedești de două mii de ani că este viu în mijlocul nostru. El este veșnic viu pentru a confirma Cuvântul Tău și pentru a dovedi în fiecare generație că este Adevărul. Îți suntem profund recunoscători pentru prezența Ta dumnezeiască, fiindcă știm și suntem pe deplin încredințați că atunci când se termină viața aceasta, avem Viață veșnică în Împărăția care va veni.. Îți mulțumim pentru aceasta, Doamne. Îți mulțumim pentru această nădejde care este pentru sufletele noastre o ancoră neclintită în furtună. Când vujește furtuna și vin valuri mari, noi știm că putem rezista prin credința pe care o avem în El.

Dumnezeule, ajută-ne, pentru că în seara aceasta ne-am adunat ca să slujim celor bolnavi și nenorociți. Te rugăm să faci ca atunci când vom pleca acasă, să nu mai fie printre noi niciun bolnav. Vindecă-i prin puterea Ta dumnezeiască, indiferent dacă se află aici sau ascultă prin transmisiunea radio undeva în țară, astfel încât să fie vindecați cu toții. Îngăduie ca Duhul Tău să-i vindece pe toți. Îngăduie ca marele Soare al neprihănirii să răsară cu tămăduirea în aripile Lui și să trimită razele credinței în fiecare inimă care ascultă Cuvântul. Ajută-i să vadă cum Se face cunoscut Duhul Sfânt și dovedește că El este viu, pentru că Îți cerem aceste binecuvântări în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Consider că este un mare privilegiu să fim în seara aceasta din nou aici, ca să vorbim din Cuvântul Său și să ne rugăm pentru cei bolnavi. Dorința mea este să-i salut și pe cei din țară, care sunt conectați la transmisiunea telefonică. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare în parte și să vă umple cu Duhul Său cel Sfânt pe toți cei care L-ați acceptat azi dimineață pe Hristos, ca să-I rămâneți credincioși până când viața aceasta pământească muritoare va trece. Dacă faceți așa, aveți Viață veșnică, și nu veți muri în veacul care va veni, în Veacul mare care îl așteptăm cu toții.

Dacă fratele Vayle este aici, vreau să știu dacă pot să-i dau manuscrisul când mă voi întoarce la Tucson, pentru că am început să-l citesc, dar nu am reușit să-l termin încă.

Acum aș vrea să vă anunț cum stau lucrurile cu adunările din vest. Cel care a făcut posibilă această transmisiune telefonică este fratele Pearry Green. Domnul i-a pus pe inimă să ne viziteze la Tucson, ca să începem de acolo o trezire de care avem nevoie cu siguranță. Astfel, dacă vreți să-l contactați, puteți lua legătura cu biroul nostru, pentru că în perioada 10-13 august, fratele Pearry Green va fi în Tucson.

El a avut de multă vreme acest lucru pe inimă, iar eu i-am spus că există o singură posibilitate de a scăpa de el: să îl facă. Fratele Green este un frate credincios, un slujitor adevărat al lui Hristos și știu că veți fi binecuvântați în timp ce slujește în Tucson. Adunările pot avea loc la „Ramada Inn”, sau oriunde rânduiește Domnul un loc, și cred că veți fi binecuvântați dacă mergeți să-l ascultați cum vestește Cuvântul lui Dumnezeu. Poate se vor face și rugăciuni pentru bolnavi sau orice altceva va aduce ungera lui Dumnezeu.

Doresc să le mulțumesc fraților Neville și Mann pentru acest timp minunat de părtășie. Cât de mulțumitor sunt pentru bărbați ca fratele Neville, fratele Mann și pentru toți ceilalți slujitori care pot să fie într-o legătură frățească. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Am primit un bilețel în care sunt rugat să fac un anumit lucru. În urmă cu câteva seri, a fost o adunare cu casierii și diaconii și cred că decizia luată a fost anunțată în adunare. Cel puțin, așa se obișnuiește. Cu siguranță, deciziile luate de comitetul oamenilor de încredere și al diaconilor, nu le-a plăcut tuturor, dar în ce mă privește, eu nu fac parte nici din conducere și nici dintre diaconi, ceea ce înseamnă că nu am nici un vot și trebuie să fiu de acord cu ceea ce au hotărât ei, același lucru fiind valabil și pentru fratele Neville. Noi semnăm hotărârea luată de ei, pentru că suntem parte din această adunare, și pot spune că suntem sută la sută de acord cu ce a decis comitetul, pentru că acesta este rolul lor. Ei au pus hotărârea în fața Domnului, iar eu nu pot și nici nu vreau să mă opun deciziei luate.

De altfel, chiar și legea Statelor Unite îmi interzice acest lucru, de aceea vă rog să nu-mi cereți să corectez deciziile lor, pentru că nu pot face aceasta. Cel ce a luat deciziile este comitetul. În ordine.

În ce privește adunările viitoare, dacă va fi cu voia Domnului, s-ar putea să mă întorc peste patru sau șase săptămâni, pentru o altă adunare de duminică. Azi dimineață am anunțat că am vrut să vorbesc despre tema: „Dumnezeu este descoperit în Cuvântul Său,” dar în seara aceasta nu am suficient timp ca s-o fac, și în plus am probleme și cu vocea. Pot spune că avem o mulțime foarte mare de oameni, iar afară sunt cam tot atât de mulți câți sunt înăuntru, poate chiar mai mulți dacă îi luăm în considerare și pe cei din mașini și autobuze. Ei sunt conectați deja la transmisiune. Unii sunt la o depărtare de câteva străzi, pentru că sunt șiruri de mașini pe toate străzile din împrejurimile Tabernaculului. Cred că nu am mai văzut niciodată atât de mulți oameni înghesuiți în biserică și în jurul ei, aceasta fiind dovada că acolo unde este stârvul sunt și vulturii. Și mulți, mulți, mulți conduc sus și pleacă.

Vreau să spun că adunarea din seara aceasta este o adunare internațională, deoarece sunt oameni veniți din peste două treimi din statele situate în Statele Unite, precum și din Rusia, Venezuela, Jamaica, ceea ce dovedește că oamenii sunt însetați și flămânzi după Dumnezeu. O, ce timp minunat!

Înainte de a citi din Biblie, aș vrea să vă rugați pentru mine, pentru că dacă va fi cu voia Domnului, voi încerca să aduc un Mesaj despre scopul vindecării divine. Azi dimineață am vorbit despre mântuire, iar în seara aceasta aș vrea să vorbim câteva minute despre vindecarea divină, după care voi chema rândul de rugăciune și ne vom ruga pentru bolnavi. Cei care nu pot intra în Tabernacul din cauză că este arhiplin și nu mai este nici un loc, să se roage acolo unde sunt; puneți-vă mâinile unii peste alții și rugați-vă pur și simplu. De asemenea, fiecare lucrător care este conectat la această transmisiune, să se roage pentru adunarea lui în timpul acestui serviciu de vindecare, deoarece credem că Dumnezeu este pretutindeni, fiindcă El este Omniprezent.

Înainte de a ne ruga, vreau să citesc din Cuvântul lui Dumnezeu. Am ales un alt verset biblic, deoarece în seara aceasta vreau să avem o adunare puțin diferită de cea de aseară. Astfel, am ales textul din **Luca 24.12-35**, unde se vorbește despre învierea Domnului Isus.

„Dar Petru s-a sculat și a dat fuga la mormânt. S-a plecat și s-a uitat înăuntru, dar n-a văzut decât fâșiile de pânză care stăteau pe pământ; apoi a plecat acasă, mirat de cele întâmplate.

În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaizeci de stadii de Ierusalim; (șaizeci de stadii sunt aproape șapte mile).

și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.

Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S-a apropiat și mergea pe drum împreună cu ei.

Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.

El le-a zis: „Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?” Și ei s-au oprit, uitându-se triști.

Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, l-a zis: „Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?”

„Ce?”, le-a zis El. Și ei l-au răspuns: „Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un profet puternic în fapte și în cuvinte înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.

Cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie osândit la moarte și L-au răstignit?

Noi credeam că El este Acela care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.

Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis-de-dimineată la mormânt,

nu l-au găsit trupul și au venit și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri care ziceau că El este viu.

Unii din cei ce erau cu noi s-au dus la mormânt și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu l-au văzut.”

Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus profeții!

Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?”

Și a început de la Moise și de la toți profeții și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.

Când s-au apropiat de satul la care mergeau, El S-a făcut că vrea să meargă mai departe.

Dar ei au stăruit de El și au zis: „Rămâi cu noi, căci este spre seară, și

ziua aproape a trecut.” Și a intrat să rămână cu ei.

Pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea; și, după ce binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o.

Atunci li s-au deschis ochii și L-au cunoscut; dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor.

Și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?”

S-au sculat chiar în ceasul acela, s-au întors în Ierusalim și au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei, adunați la un loc

și zicând: „A înviat Domnul cu adevărat și S-a arătat lui Simon.”

Și au istorisit ce li se întâmplase pe drum și cum L-au cunoscut la frângerea pâinii.”

Tată scump, Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, fiindcă Cuvântul Tău este Adevărul, Cuvântul Tău este Viață. Doamne, Tu și Cuvântul Tău sunteți Unul, de aceea Te rugăm să vii în seara aceasta în mijlocul nostru în puterea învierii Tale și să ni Te faci cunoscut, ca celor doi care mergeau pe drumul Emausului, astfel încât să ne întoarcem la casele noastre, zicând: „Nu ne ardea inima în noi?” Îngăduie aceasta, Doamne, pentru că timpul este din nou spre seară și Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Aș vrea să vorbesc puțin despre Biblie, iar tema pentru seara aceasta este: **„Evenimentele se clarifică prin profeție.”**

Biblia se deosebește de toate celelalte cărți care au pretenția că sunt sfinte și prezic viitorul. Ea este o altfel de carte, este o carte a prorociei, pentru că lucrurile scrise în ea sunt profetite. Biblia este descoperirea lui Isus Hristos, așa că începând de la Geneza și până la Apocalipsa, El este prezentat în plinătatea Sa, ce a fost, ce este și ce va fi. Întreaga Carte este, așa cum scrie în Apocalipsa 1.1-3, descoperirea lui Isus Hristos, care este Cuvântul lui Dumnezeu. „Descoperirea lui Isus Hristos”, Cuvântul lui Dumnezeu.

Toate celelalte cărți sfinte sunt doar tratate de etică, morală sau teologie. Cine a citit vreodată Coranul, Biblia mahomedanilor sau cartea budiștilor și așa mai departe? Acestea sunt doar tratate de etică, după care trebuie să trăiască și să-și călăuzească oamenii pașii, dar aceasta nu le face o profecie și nu spun nimic despre aceste lucruri sau despre darurile deosebite pe care le-a primit cineva, nici despre ceea ce se întâmplă. Doar aparții de o lojă sau ceva. De aceea, când bisericile devin doar o lojă la care trebuie să aparții, se depărtează de Cuvântul lui Dumnezeu.

Biblia este o Carte vie, care a spus mai dinainte totul despre Isus Hristos. Și așa cum pământul a crescut în plinătate sau cum vița ajunge la plinătate și își dă rodul, și Biblia a fost manifestată în plinătatea Ei în Persoana lui Isus Hristos. El era Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, Cartea completă a răscumpărării. Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu care ne spune evenimentele viitoare, iar Autorul ei le-a poruncit celor ce cred, s-o citească și să creadă fiecare Cuvânt scris în Ea, nu numai o parte. Astfel, când vedeți că nu puteți crede un Cuvânt din Ea, puteți să încetați să încercați până când credeți acel Cuvânt, fiindcă fiecare Cuvânt este absolut o parte din Dumnezeu cel Atotputernic; Dumnezeu S-a manifestat învăluit în Cuvântul Lui, ca să ne arate Cine este El.

Nouă, celor credincioși, ne este poruncit să credem fiecare Cuvânt din Ea, pentru că Autorul Lui este Dumnezeu Însuși. Acesta este motivul pentru care nimeni nu poate să adauge sau să scoată ceva din Cuvântul Lui. Dacă cineva ar face aceasta, ar rezulta un trup denaturat al lui Dumnezeu; dacă ar adăuga, ar fi ca și cum ar avea șase degete, sau trei brațe. Iar dacă cineva ar scoate ceva din acest Cuvânt, ar fi ca și cum ar avea o mână mai scurtă, un deget mai scurt sau altceva din trup.

Cuvântul este Trupul complet al lui Isus Hristos, El fiind Bărbatul, Mirele, iar Mireasa este o parte din El și este reprezentată în El, pentru că cei doi sunt una. „În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.” (Ioan 14.20). Ce tablou desăvârșit!

Credincioșii adevărați ai Cuvântului, Îl acceptă așa cum este, Îl cred și așteaptă cu răbdare ca fiecare făgăduință profetită, să se manifeste în epoca lor. Fiecare credincios are privirea ațintită spre ea pentru că El îi este descoperit.

Priviți la zilele venirii Domnului Isus. De ce nu l-au recunoscut oamenii aceia pe Domnul Isus? De ce nu l-au recunoscut oamenii pe Ioan, deși Biblia a vorbit clar despre venirea lui prin Isaia: „*Un glas strigă: „Pregătiți în pustiu calea Domnului”* (Isaia 40.3)? Ultimul profet pe care l-au avut, Maleahi, a spus: „*lată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea...*” (Maleahi 3.1). De ce nu au văzut aceasta? Pentru că au așteptat ceva ce a fost făcut deja, bazându-și gândirea pe un mesaj care trecuse de multă vreme și a falimentat, și astfel n-au văzut manifestarea prezentă a lui Dumnezeu în ziua în care trăiau.

Creștinilor, indiferent unde vă aflați, în seara aceasta lumea este la fel. Acesta este adevărul de netăgăduit! Creștinii de pretutindeni încearcă să privească înapoi la tratate despre etică scrise de Luther, Wesley, Sankey, Finney, Knox sau Calvin. Desigur, nimeni nu poate spune nimic rău de ele, dar toate acestea au fost într-o zi trecută.

La fel au făcut și fariseii: au privit în trecut, să vadă ce spunea Moise, și au zis: „Noi îl avem pe Moise, dar nu știm de unde vii Tu!”

Gândiți-vă însă, că și atunci când a venit Moise, ei au spus că nu știu de unde vine. Vedeți? Nu este de mirare că Isus le-a zis: „...*voi împodobiți mormintele profetilor pe care i-au ucis părinții voștri.*” (Luca 11.47). Înțelegeți ce se întâmplă? Este adus un Mesaj, iar o parte din oameni îl primesc, în timp ce lumea îl batjocorește. După un timp, mesagerul care a adus Mesajul, moare, iar atunci ei își zidesc o

denominațiune pe Mesaj; dar când fac aceasta, mor chiar acolo și nu mai vin niciodată la Viață.

Să ne uităm puțin la unii dintre voi. De exemplu, voi, catolicilor, ați citit vreodată adevărata istorie a Bisericii Romano-catolice? Știți din Istoria martirilor, câte milioane de oameni nevinovați a dat biserica la moarte de la Augustin din Hippo încoace? Eu am uitat numărul exact, dar este vorba de milioane. Augustin din Hippo, Africa, a declarat că este voia lui Dumnezeu absolută, să fie omorât oricine protestează împotriva Bisericii Romano-catolice. Știați că Patrick a fost recunoscut ca romano-catolic numai după ce a murit? El a protestat împotriva papei și a tot ce făceau ei, și din cauza acestor proteste, biserica catolică a omorât zeci de mii din copiii lui. Știați că Ioana d'Arc, o femeie sfântă, a fost arsă pe rug de Biserica catolică, fiindcă au declarat-o vrăjitoare? Două sute de ani mai târziu, când au ajuns la concluzia că au procedat greșit, au dezgropat oasele preoților care au ucis-o și le-au aruncat în apă, ca să nu fie îngropate în pământ sfânt. Nu fiți neînțelepți și nu lăsați să treacă ziua aceasta pe lângă voi!

Cum ar veni astăzi în față, preoții care L-au condamnat pe Isus! Ei L-au respins din cauză că nu au recunoscut ce fusese profețit pentru ceasul acela, deși Isus le-a zis: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți Viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc Cine sunt Eu.”* (Ioan 5.39).

Biblia nu poate da greș. Cuvântul lui Dumnezeu nu poate greși, deoarece El spune evenimentele hotărâte de Autor, înainte de împlinirea lor.

Șansa ca un om să spună ceva dinainte și să se împlinească este de unu la o mie; când spune și locul unde se va întâmpla, probabilitatea este de unu la zece mii, iar când spune și ziua în care va avea loc, probabilitatea este de unu la un milion. Dacă spune și cu cine se va întâmpla acel lucru, probabilitatea este de unu la un miliard. Vedeți?

Dar Biblia spune cu exactitate cine, când, unde și după ce să priviți și nu a greșit

niciodată. Cu câțva timp în urmă, am avut o discuție cu un preot al Bisericii „Inimi sfinte,” și el mi-a zis:

„Domnule Branham, tu încerci tot timpul să stai de partea Bibliei și s-o aperi, dar ea este doar istoria bisericii.”

„Biblia nu este istoria nimănui, ci este Dumnezeu Însuși în litere.”

„Dar Dumnezeu este în biserică Sa.”

„Dumnezeu este în Cuvântul Său și tot ce este în contradicție cu El este minciună, pentru că este scris: *„Cuvântul Meu să fie Adevărul și cuvântul fiecărui om să fie o minciună.”*

„Nu trebuie să ne certăm.”

„Nici eu nu vreau să ne certăm,” am răspuns, „dar Biblia spune: *„Veniți totuși să ne judecăm.”*

Ea vestește faptele Autorului înainte ca El să le facă, iar aceasta îi pune pe fiecare bărbat și femeie înaintea Scaunului de Judecată, fără nici o scuză. Dacă acceptați ce spun metodiștii despre Scripturi, ce spun baptiștii, catolicii, penticostalii sau alte religii, la Judecată veți trăi o mare dezamăgire. Dar dacă așteptați cu răbdare împlinirea cuvintelor Bibliei, când se întâmplă veți recunoaște că este întocmai cum este scris.

Însă acest lucru nu este în vedere simplă încât să poată fi văzut de toți oamenii, pentru că Isus l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că a ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-a descoperit pruncilor, la cei ce vor să învețe. Gândiți-vă

că Dumnezeu cel Atotputernic este în Cuvântul Său și are putere să-i orbească pe cei bogați, înțelepți și școliți, așa încât să nu-L poată vedea, și să deschidă ochii celor săraci și fără școală.

Priviți cei doi ucenici de pe drumul Emausului. Biblia spune că înțelegerea lor despre El, ochii lor au fost închiși ca să nu-L recunoască, să nu știe Cine este, deși au vorbit tot timpul călătoriei cu El. Dumnezeu poate face aceasta, pentru că El este Dumnezeu.

Exact aceasta a făcut cu preoții și învățații aceluși timp, fiindcă este scris că El va face aceasta. Dumnezeu a orbit ochii lor, ca să ne dea o șansă și nouă. Astfel, ei nu au putut să-L vadă, indiferent cât au fost de învățați sau de devotați slujbei preoțești pe care o aveau. De ce? Pentru că erau orbiți. Firește, vedeau foarte bine, dar erau orbiți duhovnicește.

Același lucru am încercat să-l spun azi-dimineață, când am vorbit despre adulterul femeilor și cum se îmbracă în zilele noastre. Ele sunt preacurve. În Cartea lui Dumnezeu ele sunt vinovate de adulter de fiecare dată când se îmbracă în haine sexy. Sufletul lor nu știe aceasta. Eu cred că mii de femei sunt în situația aceasta, deși sunt nevinovate de curvie și nici nu ar face așa ceva. Aceste femei sărmene, care sunt lăsate să se îmbrace așa și nu li se spune adevărul, comit adulter fără să știe. Biblia vorbește despre „*curva cea mare*”, care „*șade pe ape mari*.” „*Cu ea au curvit împărații pământului; și locuitorii pământului, bisericile și așa mai departe, s-au îmbătat de vinul curviei ei*,” au comis curvie duhovnicească cu ea. Ea este mama curvelor, a denominațiilor.

Noi suntem atenți la ceea ce spune Biblia, pentru că Dumnezeu nu ne-a lăsat în întuneric. El ne-a dat Cuvântul ca să aflăm evenimentele înainte să se întâmple, felul și timpul când vor veni. Este ca și când te uiți în calendar pentru a afla ce dată este. Dacă nu știți dacă este sâmbătă sau duminică, priviți calendarul fiindcă el vă spune ce zi este. Dacă auziți clopotele și vedeți că oamenii merg la biserică, vă întrebați ce zi este, așa că priviți în calendar și aflați imediat.

Tot așa, când vedeți că biserica devine lumească, așa cum a fost în zilele Sodomei, și că întreaga lume religioasă merge să se închine dumnezeului acestui veac rău; când vedeți că mai există un grup mic, o minoritate care este chemată afară sub inspirația lui Dumnezeu, și produce din nou Viața lui Isus Hristos, așa cum trebuie să se întâmple pe baza Cuvântului, puteți recunoaște ceasul în care trăim.

Biblia ne spune mai dinainte, prin Cuvântul profetic, în ce zi și în ce timp trăim, și ce evenimente trebuie să aibă loc. Aceste lucruri sunt spuse exact la literă, și nu au dat niciodată greș, în nici o epocă. Niciodată nu a spus ceva greșit, și nici n-o va face vreodată, iar cei hotărâți mai dinainte să vadă, vor vedea pentru că Isus a spus: *„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis...”* și: *„toți acei pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni.”* (Ioan 6.44,37). Cuvântul se cuplează cu Cuvântul, de aceea nu poate face nimic altceva, iar noi putem recunoaște ziua în care trăim.

Dar, așa cum s-a întâmplat în fiecare epocă, oamenii lasă ca alții să le răstălmăcească Cuvântul după bunul plac, ceea ce le aduce orbirea față de evenimentul care are loc în timpul lor, așa cum s-a întâmplat cu fariseii și saducheii. Astfel, odată când Pavel a vrut să le predice Cuvântul, cineva l-a lovit peste față, pentru că l-a numit pe marele preot „perete vărut.” Ei n-au fost în stare să-L vadă pe Dumnezeu confirmând Cuvântul Său profețit.

Vedeți, Biblia nu se contrazice niciodată. Ea este Dumnezeu și în Dumnezeu nu există contrazicere, pentru că El este desăvârșit.

Dar oamenii cu propriile lor tâlcuiri... Lăsați-mă să vă arăt ceva, prieteni. Fiecare biserică are interpretarea ei, care nu corespunde cu celelalte. Astfel, metodiștii nu pot fi de acord cu baptiștii, baptiștii nu pot fi de acord cu prezbiterienii, iar prezbiterienii nu pot fi de acord cu penticostalii. Nici măcar cele aproape patruzeci de organizații penticostale nu sunt de acord una cu cealaltă. Cred că puteți vedea și voi că s-a ajuns din nou la un „Babilon”, la o încurcătură.

Dar Dumnezeu Își interpretează Singur Cuvântul. Astfel, El făgăduiește ceva și tot El aduce acea făgăduință la împlinire. Da, El Însuși dă tălmăcirea, făcându-Se cunoscut în ceasul acela. Cât de departe a ajuns Trupul lui Hristos! A început cu picioarele, iar acum este la cap.

Observați. Motivul pentru care oamenii de astăzi nu pot înțelege, este că ei ascultă ce spune cineva, în loc să citească Cuvântul, cum a spus și Isus: „*Cercetați Scripturile, pentru că credeți că în ele aveți Viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39). Cu alte cuvinte: „Citiți Scriptura și vedeți în ce timp trebuia să vină Mesia. Priviți ceasul, pentru că trebuia să se ridice un glas din pustie și să strige: acesta a fost Ioan, dar voi ați făcut cu el așa cum a fost scris. Priviți ce trebuia să fac Eu. Și acum ce ați făcut? Nu am împlinit întocmai ce era scris? N-am împlinit tot Cuvântul?”

Fiți atenți, în timp ce vom cerceta Scriptura, în seara aceasta, pentru că toți profeții au profețit despre El și totul s-a împlinit întocmai cum fusese spus. Ei ar fi trebuit să recunoască evenimentul care se petrecea sub ochii lor, dar s-au gândit: „Fanaticul acesta tânăr, care s-a ridicat la treizeci de ani, umblă încoace și încolo și susține că a văzut tot felul de Lumini și Porumbei care coborau din cer. Așa ceva este o blasfemie!” Ei ziceau: „Se spune că mama Lui a fost fecioară când L-a născut, dar noi credem că este născut din părinți nelegitimi!”

Oare n-ar fi trebuit să știe toți că profetul Isaia a spus, în Isaia 9.6: „*Că un Copil ni S-a născut*”? Nu ar fi trebuit să știe că profetul Isaia a zis: „*fecioara va rămâne însărcinată și va naște un Fiu*” (Isaia 7.14)? Ei ar fi trebuit să știe toate acestea, dar problema este că le-au pus undeva mult mai departe. Însă El le-a zis: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine și despre Mesajul Meu.*” Nu este ceva ce spun teologii, ci ceea ce a spus Dumnezeu, propriul Său Cuvânt! Amin.

La fel este și astăzi. Cercetați Scriptura, pentru că Ea este Cea care ne spune exact în ce ceas trăim și ce se va întâmpla astăzi. Pe Ea trebuie să vă bazați, pentru că Ea mărturisește despre Persoana lui Isus Hristos. Biblia spune că El este Același

ieri, azi și în veci, fiindcă El este descoperirea Cuvântului pentru timpul respectiv. Nu poate fi altfel.

Pentru că ascultă interpretarea unui om, ei nu pot să vadă confirmarea Cuvântului lui Dumnezeu împlinit. Acest lucru s-a întâmplat tot timpul, pentru că oamenii au ascultat de cei pe care Isus i-a numit „*călăuze oarbe*.” Și ce se întâmplă când un orb conduce un alt orb? Gândiți-vă la aceasta. Gândiți-vă la faptul că Biblia a spus mai dinainte că această lume eclesiastică din această Epocă Laodicea, este oarbă. Ei L-au scos pe Isus afară din biserică. Nicio altă epocă nu L-a scos din biserică, dar în epoca Bisericii Laodicea, El este afară și încearcă să intre din nou: „*Eu stau la ușă și bat*.” El ar fi trebuit să fie în biserică, dar este afară și spune: „*Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol, și conduci pe alți orbi.*”

Dacă ai vedea pe stradă un om sărac, orb și gol, și i-ai spune în ce stare se află, desigur ar face ceva dacă și-ar înțelege starea, dar dacă dă din cap și spune: „Așa vreau să umblu! Cine ești tu să-mi spui ce trebuie să fac? Știu foarte bine pe ce stau!”, cred că situația lui este jalnică. La fel spune Dumnezeu despre biserica din epoca aceasta rea, despre ultima epocă a Bisericii, care este epoca în care trăim noi.

Dar poporului Său, îi spune: „*Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc*.” (Apocalipsa 3.19). Dacă sunteți muștrați de Domnul pentru ceea ce faceți, ieșiți de acolo! Depărtați-vă de aceste lucruri, pentru că El a spus: „*Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc*.”

Ce s-ar fi întâmplat dacă fariseii s-ar fi oprit o clipă și ar fi spus: „O clipă! Omul acesta ne-a provocat prin faptul că ne-a zis: „*Cercetați Scripturile, pentru că vă gândiți că în ele aveți Viața veșnică, dar ele mărturisesc despre Mine!*” Ar fi bine să citim Scriptura ca să vedem ce trebuia să facă El, Cine este El și ce trebuia să se întâmple. Să cercetăm Scriptura ca să primim descoperirea!” Dar în loc să facă aceasta, s-au dus la preoți și i-au întrebat: „Ce spuneți despre aceasta?” Vedeți diferența? Dacă ar fi citit în Cuvânt, ar fi primit răspunsul.

În Evrei 1.1 scrie: „*După ce a vorbit în vechime...*” (adică cu mult timp în urmă), *...părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu...*” Dumnezeu a scris Biblia prin calea aleasă de El. Vedeți? Ar fi putut foarte bine s-o scrie altfel, astfel încât să nu salveze omul prin Sânge. Putea să nu predice Evanghelia prin oameni, ci dacă voia, ar fi putut să se folosească de soare, de lună sau de stele. Putea să pună vântul s-o vestească, dar l-a ales pe om s-o facă. Și a hotărât și calea prin care trebuie vestit Cuvântul Său, adică prin profeții Săi, rânduiți mai dinainte să fie o parte din Cuvântul lui Dumnezeu și să predice descoperirea Cuvântului Lui pentru epoca și timpul acela. „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu vine numai la profeți.*” El nu a venit niciodată la un teolog. Arătați-mi unde scrie în Scriptură că El vine la teologi! Cuvântul vine numai la profeți, pentru că Dumnezeu nu poate minți. Dumnezeu a scris Biblia în felul hotărât de El, adică prin profeții aleși de El; nu prin profeți aleși de oameni, ci prin profeții care au fost aleși de Dumnezeu, iar credincioșii privesc după împlinirea lucrului care l-a spus profetul lor, aceasta fiind identificarea că sunt profeții lui Dumnezeu.

Prima dovadă că erau profeții lui Dumnezeu consta în faptul că erau inspirați de El, iar a doua era că vorbeau exact Cuvântul pentru acel ceas. Aceasta era confirmarea dată de El cu privire la ei. Noi am vorbit despre aceasta duminica trecută și am văzut că se vor ridica mulți profeți falși. Apoi am făcut o comparație între Balaam și Moise și am văzut că amândoi erau uniți cu același Duh. Dar unul a spus: „Noi suntem la fel, de aceea vrem să ne unim și să aducem totul împreună. Fetele noastre sunt frumoase, așa că haideți, băieți, și luați-vă o soție frumoasă. Totul este în ordine, pentru că oricum ne tragem din aceeași rădăcină.” Dar Biblia spune că Dumnezeu nu i-a iertat niciodată pentru că l-au ascultat.

Vedeți, oamenii, lumea, caută o ascunzătoare, o cale de ocolire, o scurtătură, dar în Cuvântul lui Dumnezeu nu există nici o scurtătură. Există un singur Etalon, iar voi trebuie să vă potriviți cu El, nu să încercați să-L potriviți pe El după voi. Fiecare trebuie să facă aceasta, pentru că este singura cale dată de Dumnezeu.

Credincioșii așteaptă confirmarea Cuvântului, pentru că Biblia nu a fost scrisă de oameni, ci de Domnul Dumnezeu, de aceea nu este o carte omenească.

Cineva spunea odată: „Sunt doar niște scrieri evreiești vechi!” Ar fi scris evreii o carte care să-i condamne pe ei înșiși? Ar fi scris acei bărbați fini, lustruiți și mândri, propriile lor nelegiuiri și s-ar fi condamnat singuri? Sigur că nu! Ar fi adus ei la suprafață propriile lor păcate și ar fi recunoscut că au mers în idolatrie și au curvit împotriva Cuvântului lui Dumnezeu? Nu! Nu! Această națiune mândră nu ar fi spus niciodată așa ceva!

Biblia nu este o carte a omului și nu a fost scrisă de un om, ci este Cartea lui Dumnezeu, de aceea nici chiar bărbații care au avut vedenii sau au auzit Glasul lui Dumnezeu, nu au înțeles întotdeauna ceea ce spuneau. Vedeți? Nu omul a scris Biblia. Dumnezeu și-a adus la exprimare gândurile, prin buze omenești și așa a luat naștere Biblia. Cuvântul este un gând exprimat. Astfel, la început au fost gândurile lui Dumnezeu, iar mai târziu, aceste gânduri au fost aduse la exprimare prin buzele profeților Săi și le-a confirmat prin slujitorii Săi. Vedeți? Observați.

Dumnezeu alege cum vrea. Astfel, prin alegerea mai dinainte, El a rânduit profeții pentru fiecare epocă și a stabilit natura fiecăruia dintre ei, ca să fie potrivită pentru epoca la care a fost trimis. El a stabilit felul lui și tot ce va face; dacă va fi învățat sau nu și controlează felul cum va predica, darurile pe care le va avea și Mesajul adus pentru timpul respectiv. Și dacă Dumnezeu a rânduit totul înainte de a se întâmpla, înseamnă că nu poate fi înlocuit cu nimic altceva. Indiferent ce se întâmplă, câte realizări au oamenii, nu poate fi înlocuit cu nimic. El l-a ales pe acel bărbat, chiar dacă este un om fără școală. Indiferent cine este, El îi dă poziția Sa, darurile Sale, felul Său, îl învață cum să se exprime, cum să procedeze și toate celelalte lucruri. El este Cel care l-a rânduit pe acel bărbat pentru ceasul respectiv, pentru ca oamenii să înțeleagă timpul în care trăiesc. Corect. El o face.

La sfârșitul fiecărei epoci, biserica s-a întors spre lume și s-a bazat pe tâlcuirile omenești cu privire la Cuvânt. Dar aceste tâlcuiri ale teologilor și preoților, au dus-o într-o încurcătură totală, pentru că sunt întotdeauna greșite. Nici măcar o singură dată nu au fost corecte, pe când Cuvântul lui Dumnezeu nu a fost nici măcar o singură dată greșit. Aceasta este diferența.

Voi știți că Biblia a fost scrisă de Dumnezeu Însuși și că El poate să și vorbească. Moise a spus că Dumnezeu i-a vorbit, iar Ieremia a spus: *„El a pus cuvintele Sale în gura mea.”* Deci, Dumnezeu poate să scrie: El a scris cele zece porunci cu propriul Său deget și a scris și pe zidurile Babilonului. Apoi, gândiți-vă că numai în Vechiul Testament, profeții au spus de două mii de ori: *„Așa vorbește Domnul!”* Dumnezeu poate vorbi, Dumnezeu poate scrie. Desigur. Aproape nouăzeci la sută din Evangheliile lui Matei, Marcu, Luca și Ioan sunt chiar Cuvintele lui Dumnezeu Însuși, vorbite de Isus Hristos. Astfel, dacă Dumnezeu poate să scrie, dacă Dumnezeu poate citi, dacă Dumnezeu poate vorbi, de ce nu ar putea să-i facă și pe alții să facă același lucru? Nu i-a spus El lui Moise: *„Cine a făcut gura omului? Și cine face pe om mut, oare nu Eu, Domnul?”* (Exod 4.11). Dumnezeu a scris Biblia prin profeți, pentru că acesta este felul Său de a lucra.

De fiecare dată când Biserica a ajuns în încurcătură, Dumnezeu a știut mai dinainte aceasta, pentru că El a cunoscut mai dinainte toate lucrurile, acesta fiind motivul pentru care a rânduit pentru timpul respectiv un profet prin care să-i cheme pe cei aleși de El, prin confirmarea Cuvântului și a semnelor pentru acel timp. El dă adevărata interpretare după ce profetul însuși a fost dovedit.

Dar toți cei la care a fost trimis, îl urăsc, în afară de cei aleși. Cercetați toate exemplele din Cuvânt și veți vedea dacă ceea ce spun este adevărat sau nu. De altfel, Biblia spune: *„A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.”* (Ioan 1.11+12). Verificați cu Cuvântul și vedeți dacă nu s-a întâmpla așa de fiecare dată când s-a încheiat o epocă și a început următoarea.

Priviți la timpul lui Noe. Ce s-a întâmplat când s-a ajuns la punctul culminant și trebuia să vină judecata? Din întreaga lume veche, a crezut doar familia sa, în timp ce toți ceilalți au fost distruși pentru că l-au criticat și l-au respins.

În zilele lui Avraam, numai grupul lui Avraam a crezut. Astfel, când îngerii s-au dus în Sodoma și au predicat, au ieșit numai Lot, nevasta lui și cele două fiice, dar despre nevasta lui Lot scrie că s-a făcut stană de sare, din cauză că a privit înapoi.

În zilele lui Moise au ieșit afară numai aleșii Israelului, iar Faraon l-a urât. Ie a fost urât de întreaga națiune, în afară de șapte mii de bărbați credincioși. În Ieremia au aruncat cu fructe stricate și l-au numit fanatic, iar Ezechiel a trebuit să stea culcat un anumit număr de zile pe o parte și apoi un alt număr de zile pe partea cealaltă (Ezechiel 4). Vedeți? Ei erau urâți de ceilalți oameni, dar trebuiau să facă unele lucruri care simbolizau ceva.

Profetul Isaia a condamnat atât de mult generația lui, încât l-au tăiat în două cu fereștrăul. Corect.

Când a venit Ioan Botezătorul, a fost crezut și urmat doar de un mic număr de ucenici, pe care i-a condus la Isus Hristos spunând: „Acesta este El!” în timp ce toți ceilalți au spus despre el că ar fi un om sălbatic și nebun, care strigă tot timpul. Ioan a pregătit poporul și a condus o mână de oameni la Isus Hristos. Câți l-au primit? Îi puteai număra pe degetele de la ambele mâini. Acum, ce spuneți de a doua Lui venire? Gândiți-vă la aceasta.

Credincioșii adevărați ai Cuvântului cred doar atunci când văd Cuvântul pentru ceasul acesta confirmat. Atunci nimeni nu-i mai poate opri să creadă, pentru că sunt gata să-și pecetluiască mărturia cu propriul sânge. Ei Îl cred. Cuvântul este pentru cei aleși, iar ei Îl recunosc și-L cred.

Ceilalți nu pot să-L vadă pentru că sunt orbi. „Nu pot să-L vadă?” Nu, pentru că sunt la fel ca Balaam. De ce nu a putut să vadă Balaam, doar a fost un profet uns? De ce nu a putut să vadă Faraon? El a văzut cum mâna lui Dumnezeu a făcut semne și minuni, dar aceasta nu a făcut decât să i se împietrească inima. Este adevărat? De ce nu a putut să vadă Datan, doar era iudeu? El a trecut prin Marea Roșie împreună cu ceilalți și a mâncat din aceeași mană, care cădea în fiecare seară, dar cu toate acestea nu a putut să vadă. De ce nu a putut să vadă Core? De ce nu a putut să vadă Caiafa, doar era capul religios al lumii din acel timp? De ce nu a văzut că Acela era Mesia? De ce nu l-a recunoscut Iuda? Iuda a fost cu ei și a făcut aceleași semne și minuni, dar Cuvântul a trebuit să se împlinească. Biblia spune că ei s-au născut pentru aceasta. Așa este. Așa scrie în Romani 9.

Credincioșii adevărași, cei șapte mii, pot vedea că Cuvântul făgăduit pentru generația lor este făcut trup. Câți au fost în zilele lui Ilie? Șapte mii sau șapte sute? Șapte mii. Din două sau trei milioane cât număra Israelul, doar șapte mii au recunoscut că acest Cuvânt era Adevărul. Nu era nici măcar a suta parte din popor. Dar ei au văzut că ceea ce spunea Ilie era adevărat, L-au văzut pe Dumnezeu manifestat. Văduva la care a fost trimis Ilie, aduna lemne pentru a coace o turtă. Mai avea ulei și făină pentru încă o turtă, apoi ea și fiul ei urmau să moară de foame, dar Ilie a venit la ea și i-a zis: „...pregătește-mi întâi mie, căci așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: „Făina din oală nu va scădea, și untdelemnul din ulcior nu se va împuțina până în ziua când va da Domnul ploaie pe pământ.” (1 Împărați 17.13-14). Vedeți? El i-a zis: „...pregătește-mi întâi mie..., pe urmă să faci și pentru tine și pentru fiul tău.” (v. 13). Și pentru că a ascultat de omul acela și i-a urmat sfatul, femeia aceea a dovedit că era o sămânță aleasă mai dinainte.

Mulți au zis: „Maniacul acela bătrân este acolo din nou. Din cauza lui suntem blestemați de Dumnezeu!” Chiar și Ahab i-a zis lui Ilie: „Tu ești acela care nenorocești Israelul.” Dar al cui Cuvânt era dovedit? Propriul Lui Cuvânt.

Biblia spune că necredincioșii au fost ridicați pentru acest scop: ca să fie proslăvit Numele Lui. Când credinciosul adevărat vede Cuvântul pentru astăzi făcut trup, că Dumnezeu vorbește prin buze omenești și împlinește totul întocmai cum a spus, pentru el totul este stabilit.

Priviți-i pe ceilalți! Dacă priviți semnele veți fi păcăliți la fel de sigur ca lumea! Biblia spune că se vor ridica profeți falși, care vor face semne și minuni, iar dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Fiți atenți la Cuvânt! Uitați-vă la preoții aceia în ziua când a stat profetul acolo. Zedechia și-a făcut două coarne mari și a zis: „Eu sunt un profet rânduit de Dumnezeu,” ceea ce era adevărat. Și a continuat: „Am alături de mine trei sute nouăzeci și nouă de profeți, iar Duhul Sfânt este peste noi și confirmă că țara ne aparține. Mergeți și luați-o în stăpânire! Ahab, cu aceste coarne îl vei alunga pe vrăjmaș de pe pământul nostru, fiindcă Dumnezeu ne-a dat nouă această țară.”

Dar bărbatul acela bun și religios, Iosafat, a zis: „Aici sunt patru sute de proroci care prorocesc la fel, dar nu mai este nici un alt profet? Chiar niciunul?”

„Mai este unul,” a răspuns Ahab, „dar îl urăsc. El ne mustră tot timpul și ne spune cât suntem de păcătoși, de aceea îl urăsc! Acesta este Mica, fiul lui Imla.”

Iosafat a zis: „*Să nu vorbească împăratul așa! Aduceți-l să vedem ce va spune și el.*”

L-au adus și Mica a zis: „Așteptați doar în seara aceasta, ca să văd ce va spune Domnul despre aceasta.”

„Jură că vei spune numai și numai adevărul,” i-a zis Ahab. Solul care fusese trimis după el, îi zisese: „Dacă vrei să te întorci în părtășia noastră și să fii împreună cu noi, spune la fel ca ceilalți!”, dar Mica a răspuns: „Voi spune doar ceea ce-mi va spune Dumnezeu.” Vedeți?

În dimineața următoare, s-au adunat din nou, iar împărații și-au îmbrăcat hainele împărătești și s-au așezat la poarta cetății, alături de toți oamenii de vază. Erau prezenți și profeții, iar Ahab i-a zis lui Mica: „Ce zici despre aceasta, fanaticule?”

„Suie-te la luptă!” a răspuns Mica, dar apoi a continuat: „*Văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi care n-au păstor.*” Atunci Zedechia l-a lovit pe Mica peste gură. Un profet l-a lovit pe celălalt profet. Ambele tabere erau formate din profeți unși care profețeau: patru sute contra unuia singur. A fost într-adevăr o confruntare puternică, dar nu întotdeauna dreptatea este de partea sfătuitoarelor mulți. Depinde de sfatul pe care îl dau. Nici împăratul nu era în siguranță, dar a urmat sfatul celor mai mulți, pentru că s-a gândit că acela era corect, deși ar fi putut să se oprească, să privească sulul și să vadă ce a spus Ilie.

La început, Mica nu a putut să spună nimic pentru că nu a știut, dar poate Dumnezeu l-a iertat pe Ahab. Fiind profet, el s-a adresat mai întâi lui Dumnezeu ca să vadă ce va spune El, apoi a zis: „...Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Lui de domnie și toată oștirea cerurilor stând lângă El, la dreapta și la stânga Lui.

Și Domnul a zis: „Cine va amăgi pe Ahab, ca să se suie la Ramot din Galaad și să piară acolo, ca să se poată împlini profeția vestită împotriva lui?” (1 Împărați 22.19-20).

Ilie profetise deja împotriva lui Ahab și zisese: „Câinii vor linge sângele tău.”

Și astfel a zis: „...am văzut un duh de minciună care a venit, s-a înfățișat înaintea Domnului și a zis: „Eu îl voi amăgi. Voi merge jos și voi intra în profeții lui, în profeții lui Ahab, și-i voi face să profetească o minciună.”

Dumnezeu știa că oamenii aceia erau plini de sine și de teologie și că se gândeau că au dreptate în tot ce spun. Problema lor a fost că nu au luat în seamă Cuvântul pentru acel ceas. Astfel, Dumnezeu i-a zis aceluși duh: „Du-te, și vei izbuti!” Astfel, când Mica a spus aceasta, ei au prorocit sub influența unui duh rău. Mai bine și-ar fi închis telefonul, radioul sau orice altceva, și ar fi ieșit afară când au auzit ce se spune împotriva lor. Dar priviți ce s-a întâmplat. În ce-l privește pe Mica, el și-a verificat vedenia cu Cuvântul scris și astfel a știut că era corect.

Când a auzit cele vestite de Mica, Ahab a zis: „Puneți pe omul acesta la închisoare și hrăniți-l cu pâinea și cu apa întristării, până când mă voi întoarce în pace.”

Dar Mica i-a răspuns: „Dacă te vei întoarce în pace, Domnul n-a vorbit prin mine.” (1Împărați 22.27-28). El a putut spune aceasta pentru că a știut că vedenia pe care o avusese corespundea exact cu Cuvântul pentru ora aceea și că sosise ceasul pentru Ahab.

Frate și soră, acesta este ceasul, este timpul chemării afară din Babilon. Luminile de seară sunt aici, așa că umblați în Lumină cât este lumină! Credincioșii adevărați au văzut Cuvântul descoperit și l-au crezut, fiindcă Isus a spus: *„Oile Mele cunosc glasul Meu, Cuvântul Meu, semnele Mele pentru acest ceas și vin după Mine. Nu merg deloc după un străin, după un păstor fals; ci fug de el.”* (Ioan 10.27,5).

Să ne întoarcem la tema noastră, pentru că m-am îndepărtat puțin de ea. Acum se va întâmpla la fel cum a fost în toate timpurile.

Cuvântul spune că Dumnezeu l-a trimis pe profetul Ioan, așa cum a fost făgăduit în Maleahi 3.1: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea”*, iar Ioan a mărturisit același lucru. Apoi, Isaia a spus în capitolul 40.3: *„Un glas strigă (glasul unui profet): „Pregătiți în pustiu calea Domnului.”* Acestea au fost profeții, dar să vedem repede cum a fost identificat el de către Scriptură. Când ei l-au întrebat: *„Tu cine ești? Ești Mesia?”*, Ioan *„a mărturisit că nu este el Hristosul.”* *„Ești Ieremia, sau ești unul dintre profeți?”* *„Nu, nu sunt. Eu sunt glasul celui ce strigă în pustiu, cum a zis profetul Isaia.”* (Ioan 1.23).

Credeți că au crezut aceasta? Nu, domnule. De ce? Pentru că nu a venit prin biserica lor și nu era dintre ai lor... Vedeți, Ioan a mers în pustie când avea nouă ani și s-a întors de acolo la treizeci de ani. Mesajul lui a fost prea important ca să treacă printr-o școală de teologie, deoarece el era acela care trebuia să-L prezinte pe Mesia. Astfel, după moartea tatălui său, Zaharia, Dumnezeu l-a trimis în pustie și, deși tatăl lui fusese preot, Ioan nu a urmat linia tatălui său.

Profeții nu vin din astfel de locuri, ci vin din locuri aspre, din pustie. Nimeni nu știe de unde vin, cum se ridică, încotro se duc și care este originea lor. Ei apar, predică și trăiesc Cuvântul, condamnă generația lor și așteaptă ziua cea mare, apoi Dumnezeu îi ia acasă și nu mai sunt.

Biserica nu l-a crezut pe Ioan, pentru că nu l-au cunoscut. În registrele lor nu scria nimic despre ordinarea lui, de aceea l-au respins. Ei nu au crezut Cuvântul lui

Dumnezeu adeverit literă cu literă, deși atât Isaia 40, cât și Maleahi 3, spuneau că va veni un om care va pregăti calea Domnului, totul împlinindu-se punct cu punct.

Ioan trebuia să fie un profet: „...vă voi trimite pe profetul Ilie.” El a corespuns întru-totul cu Ilie, chiar și în ce privește asprimea. Ilie a fost un om al pustiului și la fel Ioan. Amândoi au trăit în mijlocul naturii, așa că Ioan nu era un om moale, ci era un bărbat aspru, dur.

Ilie a fost un urâtor al femeilor decăzute. El a înfruntat-o pe Izabela din pricina machiajului ei și a muștrat-o cu asprime, iar Ioan a făcut la fel. Din pricina aceasta, Izabela l-a urât și a jurat pe zeii ei, că-i va tăia capul, iar Irodiada chiar a făcut aceasta cu Ioan. Vedeti?

Priviți întotdeauna mesajul lor și ce au făcut ei. Eu cred că dacă ar fi citit ce spune Biblia, ei ar fi trebuit să-l recunoască pe Ioan, iar dacă ar fi luat aminte la caracterul lui, ar fi văzut că corespundea cu toată Scriptura. Dar foarte puțini, ca o jumătate de duzină, l-au cunoscut. Așa este. Cred că cei care l-au recunoscut nu au fost mai mult de o jumătate de duzină, în timp ce toți ceilalți nu l-au crezut deși s-au dus să-l asculte. Vedeti? De ce? Pentru că nu au crezut identificarea profeției din ceasul lor.

Ei au râs de Ioan și l-au numit „Fanaticul incult care urlă, unul care nu poate să se exprime” și așa mai departe. O, cât de urât vorbeau despre el din pricina pregătirii lui! L-au criticat din pricina gramaticii lui slabe și a hainelor sale, fiindcă, după cum știm, Ioan purta o haină din păr de cămilă, legată la mijloc cu o curea din piele. Părea un sălbatic dur și vorbea pe malurile apei. Nu aparținea niciunei biserici, nu avea nici un amvon și nimeni nu colabora cu el, pentru că nu puteau accepta ceea ce vedeau și auzeau; ei se închinau dumnezeului acestei lumi. Vedeti?

Eu nu vreau să spun că nu există profeți falși care ies afară, ca lane și lambre, dar voi trebuie să cercetați mesajul original prin Cuvânt, ca să aflați în ce timp trăim noi și ce este profețit pentru aceste zile. Atunci veți ști aceasta.

În ce privește profetia lui Ioan, corespundea întocmai cu ordinea dumnezeiască. Observați cât este de desăvârșit totul! Biblia spune că „*Cuvântul Domnului vine la profeti.*” Isus era Cuvântul, iar Ioan profetia despre venirea Cuvântului pentru împlinire, și așa a fost: Isus, Cuvântul, a venit la profet în apă. Oh, ce minunat! Cât de infailibil este Cuvântul lui Dumnezeu! În zilele acelea, Cuvântul Domnului era foarte rar, dar chiar atunci a apărut profetul și a spus: „Eu sunt glasul Cuvântului!”

„Și ce trebuie să facem?”

„Eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-l duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.

Acela Își are lopata în mână, Își va curăța cu desăvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.” (Matei 3.11-12). Oh, ce profet! Nu este de mirare că Isus a spus că până în ziua aceea, nu s-a născut niciodată din femeie un om mai mare decât Ioan. O, cât de minunat! Cât de exact știa el unde stătea! Ioan auzise mesajul de la Dumnezeu și totul corespundea pe deplin cu Cuvântul, așa că nu-i păsa ce spuneau oamenii, ci a predicat și a profetit în continuare. Fiți atenți! Când un om stă de partea Adevărului, Dumnezeu este obligat să-l confirme ca adevărat.

Când a venit în Egipt, Moise a spus: „Pe când mă aflam în pustie, am văzut un rug care ardea și nu se mistuia, iar când m-am apropiat să văd ce este, am văzut un Stâlp mare de Foc și un Glas mi-a vorbit din mijlocul lui și mi-a zis: „Eu sunt Cel ce sunt!” Dumnezeu mi-a poruncit să iau acest toiag, să vin aici și să fac aceste minuni, pentru că El Își va confirma Cuvântul.” Moise a întins toiagul, la porunca Domnului, și au apărut muștele, păduchii, întunericul și așa mai departe. Apoi, pentru a-l confirma pe profet, El i-a dus pe credincioși înapoi la acel munte și Dumnezeu a venit jos în același Stâlp de Foc.

Acum priviți ce a făcut El în această zi. Exact.

Cuvântul a venit la profet și a dovedit că era persoana corectă, adică exact cine a spus Scriptura că va fi. Să ne grăbim. Revenind la Isus, El a venit cu totul altfel decât au spus tălmăcirile omenești despre profetie. Oamenii au presupus doar cum ar putea fi. Desigur! Întotdeauna când Dumnezeu face ceva deosebit, fiecare organizație se ridică cu o imitație. Așa a fost tot timpul. Ei au un lanț și lămpărie care predică o parte a Cuvântului, dar profetul adevărat predică fiecare iotă a Cuvântului.

Ca întotdeauna, ei au trecut pe lângă El. L-au numit vrăjitor, diavol, Beelzebul și au spus că s-a făcut pe Sine Dumnezeu, deși dacă ar fi cunoscut propria Biblie, ar fi văzut că El era chiar Dumnezeu. Isaia a prorocit despre El în capitolul 9.6: *„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”* El este singurul „Părinte”! Nu mai poate fi altul, fiindcă El este primul și singurul „Părinte al veșnicilor.” De altfel, El a spus: *„Și „Tată” să nu numiți pe nimeni pe pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri.”* (Matei 23.9). El este *„Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”* Desigur!

Ei s-au purtat cu El exact cum au vestit profetii, și la fel se poartă și în această Epocă Laodiceană: L-au scos afară din biserică. Ei sunt nenorociți, săraci, orbi și goi, și nu știu, cum spune Cuvântul. Fiind orbiți de răstălmăcirile omenești, ei L-au scos afară din bisericile lor, pe El, Cuvântul, așa cum a fost profetit despre ei și cum au făcut tot timpul.

Fiți atenți ca să nu pierdeți aceasta, fiindcă mergem la textul în care scrie cum S-a făcut cunoscut Isus Însuși celor doi ucenici, dovedind că El era Mesia. Încercați să vă închipuiți cele petrecute. Noi am încercat să vă arătăm că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu scris de Dumnezeu Însuși prin oameni, folosind mâinile acestora ca unealtă. Dumnezeu Însuși poate să scrie și să vorbească, poate să facă tot ce vrea, dar i-a ales pe bărbați să facă aceasta. Astfel, bărbații care au scris Cuvântul, erau o parte din Dumnezeu, ceea ce înseamnă că Biblia a fost scrisă de El. Adesea, acești oameni nici nu înțelegeau cu mintea lor omenească ce scriau și poate nu au fost întotdeauna de acord cu ceea ce scriau, dar cu toate acestea au făcut-o, pentru că este scris că ei *„au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.”* (2

Petru 1.21). Dumnezeu le-a lăsat ochii să vadă vedenii și le-a mișcat mâinile să scrie, așa că ei n-au putut scrie decât ceea ce au văzut. Dumnezeu avea întregul control asupra limbii lor, a degetelor și așa mai departe, de aceea ei nu au putut spune altceva decât ce voia El. Fiecare mădular al trupului lor era sub stăpânirea și călăuzirea lui Dumnezeu, așa că nu-i de mirare că Biblia îi numește „dumnezei”. Ei erau parte din Dumnezeu, dar Isus era plinătatea lui Dumnezeu.

Observați cum le-a descoperit Isus, Cuvântul, celor doi ucenici cu inimile frânte din pricina „morții” Lui, că El era Mesia, Cuvântul făgăduit. Priviți ce a făcut El! Mai întâi de toate, a făcut referire la Cuvântul profetic și a spus: *„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!”* (Luca 24.25). Vedeți? El nu i-a întrebat: *„Ce spune biserica despre aceasta?”*

Ei l-au relatat toate cele întâmplate, fiindcă toți știau ce se petrecuse. Astfel, au început să-l spună plini de tristețe: *„Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?”* (v. 18).

„Ce s-a întâmplat?” i-a întrebat El, ca și cum nu ar fi știut nimic. Vedeți, uneori, El face câte ceva numai pentru a vedea cum reacționăm noi. *„Ce s-a întâmplat? Cine era? Când s-a întâmplat?”* *„Tu ești singurul străin aici?”* Vă dați seama că ei vorbeau cu Cel cu care umblaseră trei ani și jumătate, dar nu L-au cunoscut. *„Ce lucruri? Ce s-a întâmplat?”*

„Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care a fost un Profet. Ei nu se îndoiau în mintea lor. El era puternic în cuvânt și faptă înaintea tuturor oamenilor, iar noi am văzut multe lucruri prin care El a dovedit că era Profetul lui Dumnezeu pentru acest timp. Noi L-am crezut și *„trăgeam nădejde că El este Răscumpărătorul care va răscumpăra Israelul.”*

Atunci Isus le-a zis: *„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus profeții!”* Observați ce a făcut El? S-a dus la Cuvântul profetic. Ce mustrare pentru cei ce pretind că îl cred!

Observați cum S-a apropiat El de subiect: nu le-a vorbit direct și nu a spus: „Eu sunt Mesia al vostru!” Ar fi putut face aceasta, pentru că El era chiar Mesia, dar le-a demonstrat acest lucru prin Cuvânt, ca să-L poată recunoaște singuri. Dacă ar fi spus acest lucru pur și simplu, putea fi doar o pretenție care nu era neapărat corectă. Dar când S-a referit la tot ceea ce au spus profeții și le-a tălmăcit Scripturile referitoare la El, fiind copiii lui Dumnezeu, ei au înțeles și au recunoscut singuri Cine era El. Isus le-a îndreptat privirea spre ceea ce au spus profeții despre timpul în care urma să se facă cunoscut Mesia. Asemenea lui Ioan, El a lăsat ca Cuvântul, Biblia, să confirme că Mesajul Lui era adevărat. Fiecare profet adevărat va face la fel. Cu siguranță! El nu a spus: „Eu sunt Acela! Eu sunt Acela!” Acela nu este un profet adevărat al lui Dumnezeu. Vedeți? Astfel, El le-a zis: *„Mergeți înapoi la Scripturi.”* Vedeți? El nu greșește niciodată în căile Lui.

„Noi îl avem pe Moise,” spuneau evreii din zilele Domnului, dar El le-a răspuns: *„...dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.”* (Ioan 5.46,39). *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. Cercetați Scripturile și veți vedea.”*

Dumnezeu nu-și schimbă niciodată felul de lucrare. El nu-și schimbă niciodată calea de a face aceasta, nu o poate schimba niciodată pentru că El este Dumnezeul cel neschimbător. Vedeți? El a mers alături de Cleopa și de prietenul său pe drumul Emausului și i-a îndrumat spre Scriptură, spunând: *„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus profeții cu privire la Mesia!”* Oh, ce zi!

Ioan a făcut același lucru. El le-a zis: *„Cercetați Scripturile! Citiți în ele fiindcă este scris că „un glas strigă în pustie. De unde vin eu?”* Aceste cuvinte ar fi trebuit să-i ajute să înțeleagă și să-l recunoască, ceea ce este valabil și pentru noi astăzi, fiindcă ar trebui să-L recunoaștem clar, când vedem lucrările pe care le face Duhul Sfânt. El a spus atunci: *„Cercetați Scripturile”* și vrea ca și noi să facem la fel astăzi.

În continuare, Biblia spune că Isus „a început de la Moise și de la toți profeții ...”
Vedeți? A început cu Moise care a spus: „*Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un Profet ca mine!*” (Deuteronom 18.15).

Poate El i-a spus lui Cleopa și prietenului său: „Nu a spus Moise că Domnul Dumnezeu va ridica un profet? Oare Omul pe care L-au răstignit ei, nu a îndeplinit toate condițiile? Moise a profetizat despre aceasta și sute și sute de ani nu ați avut nici un profet, iar acum S-a ridicat Omul acesta. Cine a fost premergătorul Lui?” Ați reținut? Isus a vorbit cu ei despre ce au vestit profeții cu privire la El și la timpul Lui. Ar fi fost desigur, interesant să-L ascultați. Nu L-ați fi ascultat și voi cu plăcere? Eu L-aș fi ascultat cu mare plăcere când a vorbit despre ce au vestit mai dinainte profeții cu privire la El. Dar vedeți? Isus nu le-a spus că El era Acela, ci le-a arătat doar profetia și a spus simplu: „Profetul a zis că se va întâmpla aceasta.” Vedeți?

Aș vrea să ne întoarcem pentru câteva minute și să vedem versetele citate de El Însuși. Cuvântul Însuși citează Cuvântul despre Sine Însuși. Nu le-a spus că El era Acela, ci a lăsat Cuvântul să vorbească pentru Sine, astfel ca ei să știe Cine era El. Cuvântul făcut trup omenesc cita Cuvântul scris care Se identifica cu El Însuși. Să ascultăm și noi ce a citat El.

Cei doi ucenici erau șocați din pricina evenimentelor care se petrecuseră de curând și care culminaseră cu răstignirea și îngroparea Sa, dar și de povestirile referitoare la înviere. Astfel, Isus S-a întors direct la Cuvântul profeției despre Sine, și cred că le-a spus următoarele texte, deși cu siguranță a fost mult mai mult. Fiți atenți!

„Citiți Zaharia 11.12,” le-a zis El. „Nu trebuia să fie vândut Mesia cu treizeci de arginți, cum spune profetul aici? Chiar acum ați spus că El a fost vândut pentru treizeci de arginți.” Ați deschis la textul din Scriptură? Deci Zaharia 11.12: „*Eu le-am zis: „Dacă găsiți cu cale, dați-Mi plata; dacă nu, nu Mi-o dați!” Și Mi-au cântărit, ca plată, treizeci de arginți.*”

Apoi a continuat: „Nu știți ce spune David în Psalmul 41.9? Acolo scrie că va fi

vândut chiar de prietenii Lui. „...acela cu care trăiam în pace, în care îmi puneam încrederea și care mânca din pâinea mea, ridică și el călcâiul împotriva mea.” Sau Zaharia 13.7, unde scrie că va fi părăsit și de ucenicii Săi: „...Lovește pe păstor și se vor risipi oile!” Psalmul 35.11 spune că va fi acuzat de martori falși, iar voi ați povestit că ei au făcut exact aceasta. Mai mult, conform Isaia 53.7, „când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis deloc gura, a stat mut în fața acuzatorilor Săi”, iar dacă citiți în Isaia 50.6, acolo scrie: „Mi-am dat spatele înaintea celor ce Mă loveau și obrazii înaintea celor ce-Mi smulgeau barba; nu Mi-am ascuns fața de ocări și de scuipări.” În Psalmul 22.1 scrie că atunci când era pe cruce, El a strigat: „Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce M-ai părăsit?” Nu a făcut El chiar aceasta alaltăieri? Tot în Psalmul 22.18 scrie că își vor împărți între ei hainele Lui și vor trage la sorț pentru cămașa Lui. Au făcut ei aceasta? Iar în versetele 7-8 din același Psalm scrie că El va fi batjocorit de dușmanii Lui, de biserică. În Psalmul 34.20 spune că „niciunul din oasele Lui” nu va fi sfărâmat, iar în Psalmul 22.17 scrie că nici un os din trupul Lui nu a fost frânt, dar „ei Mi-au străpuns mâinile și picioarele.” În Isaia 53.12 scrie că a fost pus în numărul celor fărădelege, iar în versetul 9 din același capitol scrie că mormântul Lui va fi pus la un loc cu cei bogați. Psalmul 16.10 spune: „Eu nu voi lăsa sufletul Lui în iad, nici nu voi suferi ca Sfântul Meu să vadă putrezirea.” Nu a avut Omul acesta un premergător, așa cum a fost făgăduit în Maleahi 3?” Oh, L-aș fi ascultat cu mare plăcere când a citat toate aceste versete! Priviți la toate aceste profeții! Poate le-a arătat toate tablourile simbolice: cum Dumnezeu L-a reflectat prin Isaac, în Geneza 22, atunci când Avraam și-a luat fiul, i-a pus lemnele în spate și au urcat pe munte să-l aducă jertfă acolo.

Acum începuse să pătrundă în inima celor doi ucenici. La început le spusese că sunt nepricepuți, pentru că nu au privit la Cuvântul profetic pentru ziua aceea. Apoi, în timp ce le vorbea, au început să înțeleagă și și-au dat seama că au înțeles greșit ceea ce se întâmplase cu câteva zile în urmă, și mai ales că în ultimii trei ani se împlinise de fapt Cuvântul profetic pentru timpul lor. Atunci au recunoscut că Isus, prietenul lor care fusese răstignit, a împlinit fiecare Cuvânt scris despre El, că El a fost adevăratul Mesia, care trebuia să învie din morți. „Mormântul nu a putut să-L țină, pentru că era scris: „...nu vei îngădui ca Preaiubitul Tău să vadă putrezirea.” Și pentru că nici un Cuvânt profetic nu rămâne neîmplinit, El a înviat.”

„Înseamnă că cei care au fost azi-dimineață la mormânt și au adus vestea că El a înviat, aveau dreptate!” au spus ei. „El a înviat din morți și este viu! El este Mesia!” De ce puteau spune aceasta? (Fratele Branham bate de trei ori din palme). Fiți atenți să nu scăpați aceasta! Pentru că faptele Sale, slujba Sa și tot ce a făcut El, au confirmat cuvintele profeților, care vestiseră ce se va întâmpla în zilele acelea. Astfel, ei au știut că prietenul lor Isus, care a fost răstignit, a fost împlinirea Cuvântului profetic. Nu-i de mirare că au început să ardă inimile în ei când le vorbea El. Au mers cu El o cale de zece kilometri, dar li s-a părut foarte puțin.

Cei doi ucenici au ascultat o predică de șase ore despre împlinirea Cuvântului profetic, fiindcă despre aceasta a vorbit El cu ei pe drum. El li s-a alăturat imediat după ce au pornit la drum, fiindcă era în Ierusalim, și au călătorit împreună timp de șase ore, parcurgând cei zece kilometri până la Emaus. Șase ore în care El le-a predicat despre confirmarea Cuvântului profetic. Să nu vă supărați pe mine, pentru că eu vă țin doar trei ore. Vedeți? El le-a predicat, iar ei au ascultat o predică de șase ore despre confirmarea și împlinirea Cuvântului profetic.

Se însera. Voi știți că El este Același ieri, azi și în veci. El le-a deschis și lor ochii să înțeleagă ce spune textul din Evrei 13.8 și să vadă că El este Același ieri, azi și în veci. Spre seară, evenimentele s-au clarificat prin Lumina Cuvântului profetic. Dacă credeți Cuvântul profetic pentru ceasul acesta modern, este foarte ușor de înțeles că aceste lucruri au fost descoperite în ceasul acesta.

„Da, nepricepuților și zăbavnici cu înțelegerea, când este vorba să credeți tot ce au spus profeții.

Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?” (Luca 24.25-26). El le-a scos în evidență fiecare punct și le-a explicat ce au spus profeții, iar când au înțeles, S-a făcut că merge mai departe. Le plăcea acest Om și poate l-au zis: „Tu ne-ai dat o nădejde pentru că nu ne-am gândit niciodată la aceste lucruri. El este viu pe undeva.” Ei vorbeau cu El și nu știau. Fără îndoială, i-a privit cu tristețe și S-a făcut că merge mai departe, dar aștepta ca ei să-L invite. În seara aceasta, El așteaptă să fie invitat de voi.

Și când cei doi ucenici L-au invitat să stea în părtășie cu ei la masă, a făcut ceva ce făcuse înainte de răstignirea Sa, iar atunci li s-au deschis ochii, fiindcă au recunoscut felul Său, lucrarea Sa. Ei știau ce și cum a făcut El atunci, iar acum proceda exact la fel, așa că au zis: „Acesta este El!” Când L-au recunoscut, ei au sărit plini de bucurie, dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor. Le-au fost necesare șase ore să asculte predica, dar drumul înapoi l-au făcut alergând, poate în douăzeci de minute, pentru a le spune și celorlalți: „*A înviat Domnul cu adevărat! Este viu!*”

Prieteni, aceasta este împlinirea lui Maleahi 4, Luca 17, Ioan 15, Apocalipsa 10 și multe alte profeții care se referă la ziua aceasta. Se împlinește și ceea ce a spus El în Matei și în Marcu, că vor apărea semne mari în cer și pe pământ. Oamenii le numesc farfurii zburătoare. Ele pot dispărea cu viteza gândului, pentru că în spatele lor stă o inteligență. El poate să scrie, poate să vorbească și să facă tot ce vrea; El este marele Stâlp de Foc, Același ieri, azi și în veci. Pe pământ și în cer au apărut tot felul de semne, piramide de fum ridicându-se în văzduh, sus unde nu poate exista umiditate sau ceva, la treizeci de mii de înălțime.

Acest lucru a fost profețit cu un an și jumătate înainte de împlinire, iar dacă întoarceți fotografia, puteți vedea Cine este Cel ce privește în jos. Niciun cuvânt din ceea ce a fost prorocit nu a dat greș niciodată! Acesta este Cuvântul scris al lui Dumnezeu, care dovedește că este Adevărul. Suntem din nou în timpul de seară și mă întreb dacă în seara aceasta, El Se va coborî din nou să facă ceea ce a făcut și atunci. Să ne plecăm capetele și să-L rugăm să facă aceasta, fiindcă evenimentele sunt clarificate prin profeția dovedită

Dumnezeule Atotputernic, ajută-ne, să înțelegem lucrurile pe care trebuie să le cunoaștem, ca să putem înțelege Cuvântul Tău. Doamne, de aproape două mii de ani ascultăm predici, scrieri din cărți. Se face seară, Tată. În epocile trecute au vorbit cu Tine, metodiștii, baptiștii, prezbiterienii și mulți alții, dar atunci nu era nici zi, nici noapte, cum a spus profetul, dar „*spre seară va fi Lumină.*” Isus a înviat din mormânt și S-a arătat lui Simon și femeilor ca să vadă că este viu. Aceasta a fost dimineața, iar seara El a venit înapoi. În timpul zilei a mers cu ei pe drum și i-a mustrat pentru orbirea lor, dar în timpul serii li S-a făcut cunoscut.

O, Dumnezeule, vino și în seara aceasta în părtășia pe care o avem în jurul Cuvântului! Doamne, oamenii abia mai cred astăzi, dar eu Îți sunt mulțumitor pentru că există câțiva pe care i-ai chemat și i-ai rânduit pentru Viață veșnică, fiindcă ai spus: „*Toți aceia pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni.*” Acum, în timp ce Luminile de seară strălucesc, Tu nu ai permis ca nici măcar una din sutele de profeții care au fost date, să dea greș, ci toate s-au împlinit întocmai. Aceasta este dovada categorică că aceste profeții vin de la Tine, fiindcă niciun om nu poate fi atât de precis. Acesta este motivul pentru care Biblia nu a putut fi scrisă de oameni, fiindcă patruzeci de scriitori diferiți, n-ar fi putut să scrie în decurs de o mie șase sute de ani, o Carte în care nu se găsește nici o greșală.

Dumnezeule drag, în seara aceasta Te rog să Te manifesti pe Tine Însuți așa cum scrie în Evrei 13.8, ca Același ieri, azi și în veci. Fă și astăzi lucrările pe care le-ai făcut atunci, fiindcă ai făgăduit aceasta. Tu ai spus că în aceste zile din urmă, lumea va fi la fel de perversă ca în zilele Sodomei și Gomorei. Astfel, vedem că băieții sunt ca fetele, purtând aceeași îmbrăcăminte ca ele, în timp ce fetele se poartă ca băieții. Bărbații și femeile din acest veac pervers, au făcut din atracția sexuală un dumnezeu la care se închină. Evanghelia a fost dată la o parte, iar în biserica din Laodicea domnește goliciunea. O, Dumnezeule, ce ceas! Doamne Isuse, vino și fă-Te cunoscut în mijlocul nostru, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus.

În timp ce sunteți cu capetele plecate și cu ochii închiși, vreau să vă întreb ceva. Credeți că Dumnezeu este aici? Credeți că lucrurile pe care le face El astăzi, sunt împlinirea Cuvântului profetic? Credeți că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci? Credeți că acum, în ziua aceasta, trebuiau să se repete din nou lucrările care le-a făcut El când a fost aici și S-a manifestat în trup pentru ziua aceea? Profetul a spus aceasta și Biblia mărturisește aceasta. Toată Scriptura trebuie să se îplinească, nu poate greși! Cum S-a făcut El Însuși cunoscut? Ca fiind Profetul despre care a vorbit Moise. El cunoștea tainele inimilor oamenilor, așa că atunci când acea femeie s-a atins de haina Lui, i-a zis: „*Credința ta te-a mântuit!*” iar când Simon Petru a venit înaintea Sa, i-a spus care era numele lui și al tatălui său. Același Isus iubitor este viu și astăzi și trăiește în veci. Glorie lui Dumnezeu! Eu cred că El ne-a chemat din nou împreună în acest timp de seară.

O, Doamne Isuse, vino în mijlocul nostru! Nu trece pe lângă noi, ci vino și rămâi cu noi toată noaptea, până se face ziuă, iar mâine lasă-ne să mergem cu Tine, să Te cunoaștem în puterea învierii Tale, ca dragostea și harul Tău să poată fi cu noi. O, dăruiește-ne aceste lucruri, Dumnezeu veșnic, fiindcă știm că numai Tu poți face aceasta.

În solemnitatea acestui ceas, dorim să-Ți spunem: „O, Tată Dumnezeule, trupul nostru este un cort sărăcăcios pentru Tine, dar îngăduie să vină peste noi harul Tău care sfințește, Duhul Tău cel Sfânt. Curăță-ne de orice îndoială, de toată încurcătura, de necredință și de tot scepticismul care este în noi, ca să fim liberi de orice îndoială și să mărturisim cu îndrăzneală, așa cum a mărturisit și Petru: „*Tu ești Hristosul*”, Același ieri, azi și în veci!

Doamne, noi credem că Cuvântul Tău este Adevărul absolut. Ajută-ne să înțelegem aceasta, înainte de a începe cu rândul de rugăciune și fă-Te cunoscut Tu însuși în mijlocul nostru. Tu ai spus că în timpul acesta va fi la fel ca în zilele lui Lot. Astfel, în timp ce Avraam și gruparea lui chemată afară aștepta fiul făgăduit, Lot stătea în Sodoma denominațională și asculta un Billy Graham și un Oral Roberts modern. Avraam era străin și călător, fără nici o organizație. El pribegea pur și simplu prin țara pe care trebuia s-o moștenească, împreună cu micuța lui grupare. „*Cei blânzi vor moșteni pământul.*” Și iată că într-o zi, când stătea la umbra unui copac, Dumnezeu a venit la el în chip de Om, iar cei doi îngeri s-au dus în Sodoma. Dumnezeu S-a arătat în trup uman și a dovedit că este El, vorbind cu Avraam: „*Unde este soția ta, Sara ?*” Doar cu câteva zile înainte de aceasta, el se numea Avram și ea Sarai, nu Sara, care înseamnă „prințesă.” Tu ai numit-o Sara, prințesa, fiica unui împărat, iar pe Avraam l-ai numit Avraam, adică „tatăl națiunilor”, și ai zis: „Eu te voi vizita.”

O, Dumnezeule, cât de tare trebuie să fi tresăltat inima profetului! El a știut imediat Cine erai Tu! Nu-i de mirare că Ți-a spălat picioarele și Ți-a oferit bucatele cele mai bune pe care le avea. Avraam știa că stă în prezența lui Dumnezeu. Și El l-a întrebat pe Avraam: „*Unde este Sara?*”, ca și cum El nu ar fi știut.

Și Avraam l-a răspuns: „Ea se află în cortul de la spatele Tău.” Și Tu i-ai spus ce urma să se întâmple, dar ea s-a îndoit în sinea ei, așa că i-ai zis lui Avraam: „Pentru ce se îndoiește Sara și se gândește în inima ei: „Acest lucru nu se mai poate întâmpla!”? Este ceva cu neputință la Dumnezeu?”

O, Dumnezeule!” Isuse, Dumnezeul Cuvântului manifestat, Tu ai spus că cu puțin timp înainte de distrugerea lumii neamurilor, lumea va fi la fel ca în zilele Sodomei. Iată-ne aici! Sodomiți până la măduvă! Dar Tu ai mai spus că în ceasul acela Se va descoperi Fiul omului, care s-a referit întotdeauna la noi ca un „profet”. Împlinește Cuvântul Tău, o, Dumnezeule!

Noi, copiii Tăi credincioși, așteptăm cu inimile sincere să ne dai credință. Ajută-i pe oameni să creadă în timp ce se formează rândul de rugăciune. Este timpul serii, Tată, de aceea Te rugăm să lași Luminile serii ale Fiului lui Dumnezeu (Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine) să se facă cunoscută conform Cuvântului profetic pe care L-a pronunțat El Însuși, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum sunt gata să mă rog pentru bolnavi. Este ceva deosebit să stau în fața celor prezenți în locul acesta și a tuturor celor care sunt conectați cu noi prin transmisia radio și să mărturisesc că Dumnezeu rămâne mereu Același și nu poate greși. El nu poate tăgădui ce a făgăduit, de aceea pot să-mi ancoroz încrederea solemn pe ceea ce a spus și aștept în fiecare clipă venirea Lui, pentru că El a spus că va veni în ceasul când nu se așteaptă nimeni.

Mă aflu în Tabernaculul meu de acasă și printre noi sunt oameni pe care-i cunosc. Pe fratele Wright și pe cei din partea aceasta îi cunosc, dar sunt mulți pe care nu-i cunosc. Eu nu pot spune ce va face Dumnezeu în seara aceasta, sau dacă va face ceva. În anii care au trecut, noi am văzut tot ce a făcut El, dar poate astăzi nu va face nimic, eu nu știu. Totul depinde de El; El este suveran și face tot ce-I place. Nimeni nu poate să-l spună ce să facă, pentru că El rămâne singur în voia și căile Lui. Dar pentru că a dat o făgăduință, Îl rog să ne unșă pe toți cu Duhul Său cel Sfânt și Îl rugăm să facă aceasta, nu pentru noi, ci pentru cei străini. Ungerea este

deja în mijlocul nostru, dar nu este destul dacă mă unge pe mine, ci trebuie să vă ungi și pe voi, ca să credeți. Desigur!

Acum doresc să chem rîndul de rugăciune și aș vrea să mă rog pentru cât mai mulți bolnavi posibil. Am putea chema un rînd de rugăciune, astfel încât oamenii să vină pe aici și să ne rugăm pentru fiecare în parte. Cred că vor veni și frații mei slujitori și își vor pune mâinile peste ei. Îl vom ruga pe Tatăl cresc să ne ajute, pentru că El este Singurul care poate face orice pentru voi. Măinile mele sunt doar mâini omenești, așa cum sunt și ale voastre, dar aici nu este vorba de o mână omenească, ci este vorba de Cuvîntul lui Dumnezeu, fiindcă El produce vindecarea. Doar credința în Cuvînt aduce vindecarea, iar credința nu are nici o legătură cu știința, ci este total neștiințifică.

Știați că nimic din ce are creștinul în armura lui nu este științific? Cunoștința, bucuria, pacea, înfrînarea, îndelunga răbdare, bunătatea, blîndețea, facerea de bine, răbdarea, credința, Duhul Sfînt, sunt nevăzute de știință. Dar ele sunt reale și durează, pentru că tot ceea ce vedeți este de pe pămînt și merge înapoi în pămînt. Dar lucrurile pe care nu le puteți vedea cu ochii voștri, dar le vedeți manifestându-se pe Sine, aparțin Lumii veșnice.

Veți crede, dacă Dumnezeu S-ar manifesta pe Sine după această predică, va dovedi că este viu și va face aceleași lucruri pe care le-a făcut la început? Veți accepta vindecarea Lui? Fie ca Dumnezeu să ne dea aceasta. Vă cer tuturor celor aflați aici, indiferent cine sunteți sau de unde veniți, să credeți solemn că acest Mesaj este Adevărul. Acesta este Mesajul pe care L-a rînduit Dumnezeu pentru timpul acesta: că Isus Hristos este viu și este prezent în seara aceasta printre noi.

Voi mă cunoașteți, pentru că acesta este orașul în care am crescut și nădăjduiesc că prin viața pe care am trăit-o sub privirile voastre, am dovedit că sunt serios și sincer. Eu nu sunt un fățarnic, acest lucru fiind recunoscut chiar și de criticii mei, care spun: „Tu nu ești un fățarnic, dar ești greșit. Ești greșit din neștiință, nu intenționat.” Eu nu cred că sunt greșit nici chiar din neștiință, pentru că Cuvîntul lui Dumnezeu depune mărturie despre Mesajul meu, iar aceasta ar trebui să vă

spună Cine este El. Voi m-ați auzit spunând întotdeauna că nu eu sunt Cel ce face aceste lucruri, ceea ce înseamnă că doar El le poate face. Este adevărat? Aveți credință în Dumnezeu! Priviți în felul acesta și credeți-L pe Dumnezeu. Dacă Îl credeți pe Dumnezeu, El vă va da vindecarea, iar dacă va dovedi că poate face ceea ce a făcut în trecut, înseamnă că este încă Același Dumnezeu. Credeți aceasta? Credeți?

Înaintea mea stă o doamnă și mă privește. Nu știu cine este, dar este sinceră și are ochii înlăcrimați. Eu sunt un străin pentru tine, dar crezi că Dumnezeu îți cunoaște tainele inimii, dorința ta, păcatul sau orice altceva te apasă? Crezi că El cunoaște toate lucrurile? Crezi că poate să-mi descopere păcatul tău, ce ai făcut, ce nu ar fi trebuit să faci sau ce dorești? Dacă va face aceasta, Îl vei crede, știind că numai El a făcut-o? Nu păcatul îți face probleme, pentru că l-ai mărturisit deja, ci vrei botezul Lui Sfânt. Îl vei primi, pentru că l-am văzut coborând asupra ta. Crezi că Îl vei primi, soră? Atunci ridică mâna. Eu nu am văzut-o niciodată pe femeia aceasta.

Uitați-vă la bărbatul care stă acolo cu capul plecat și are gulerul nearanjat. Tu ai dureri la vezică, sângerezi. Crezi că Dumnezeu te va face bine? Ridică mâna, dacă crezi. Bine. Dumnezeu să-ți dea ce Îi ceri.

Bărbatul acesta tânăr tânjește tot după botezul cu Duhul Sfânt. Crezi că Dumnezeu ți-L va da? Vorbesc despre domnul cu cravată albă și îngustă. Dumnezeu ți-L va da.

Bărbatul acesta se roagă pentru soția lui, care este la spitalul de nervi. Crezi că Dumnezeu o va vindeca și o va face sănătoasă? Crezi? Poți s-o ai.

Tu, cel care ți-ai pus mâna la gât, crezi că Dumnezeu poate să te vindece de durerile de inimă și de stomac, pe care le ai? Ai dureri chiar acum, este adevărat? Crezi că El te vindecă? Atunci poți s-o ai. Amin.

Vedeți? El este Același ieri, azi și în veci. Întrebați-i pe oamenii aceștia dacă îi

cunosc. Eu nu îi cunosc, dar El îi cunoaște. Amin. Vedeți Lumina care este în apropierea peretelui de acolo, deasupra bărbatului care stă acolo? El are dureri la coloană. Nu este de aici, ci vine din Georgia. Domnule Duncan, să crezi din toată inima, pentru că Dumnezeu îți vindecă durerea de spate. Crezi din toată inima? Dumnezeu să te binecuvânteze.

Acolo în spate este un om care are tot o durere de spate. Nu-l cunosc, dar se numește domnul Thompson. Crezi, domnule? Ridică-te. Nu te cunosc, dar ai stat acolo și te-ai rugat în tăcere, iar Isus Hristos te face sănătos. Durerile tale de spate s-au vindecat.

„Spre seară va fi Lumină.” Nu vedeți că El este în seara aceasta aici? Marele „Eu sunt”, Cel ce este Același ieri, azi și în veci, este în seara aceasta aici. Credeți aceasta? Sunteți convinși și liniștiți că acesta este Isus Hristos care Se identifică și Se face cunoscut conform Cuvântului profetic?

Nu te îngrijora din cauza ochilor tăi, pentru că Dumnezeu îi vindecă pe cei bolnavi și suferinzi.

Câți oameni de aici sunt bolnavi? Ridicați mâinile. Simt o tragere și o credință puternică. Are cineva din voi număr de rugăciune? Aș vrea să mă rog pentru voi, dar nu știu cum ar fi posibil acest lucru. Poate ar fi mai bine să rămâneți pe loc.

Fiți atenți! V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit? Totul a fost întotdeauna întocmai. Nu v-am cerut în viața mea bani, este adevărat? Niciodată. Nu am luat nici o colectă în viața mea, nu-i așa? Niciodată. Eu n-am venit aici pentru bani și nici ca să vă înșel, ci am venit ca să vă fac cunoscut Cuvântul lui Dumnezeu pentru ceasul acesta. Eu v-am spus Adevărul, iar Dumnezeu L-a dovedit. Și acum vă spun: „Așa vorbește Scriptura: când credincioșii își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.” Așa a spus Isus. Credeți această făgăduință? Credeți că în timp ce stați în prezența lui Dumnezeu, El poate face aceasta?

Puneți-vă mâinile unii peste alții și rămâneți așa pentru un moment, fără să vă rugați. Faceți aceasta și voi care ne ascultați în întreaga țară. Eu însumi îmi pun mâinile peste aceste batiste. Uitați-vă la mine doar un minut. Ce a lăsat Dumnezeu neîmplinit? Vedeți cum S-a făcut Isus cunoscut conform Cuvântului profetic pe care l-am citit mai devreme? Priviți ceasul acesta, pentru că în ultimele trei săptămâni am arătat clar ceasul în care trăim. Observați ce am citit despre profeții falși și despre semnele prin care i-ar înșela, dacă ar fi cu putință, chiar și pe cei aleși; priviți cum a fost descoperit Cuvântul, cum dumnezeul acestui veac a orbit ochii inimii oamenilor printr-o minciună și cum Dumnezeu Însuși a spus prin Cuvântul profetic că aceste lucruri se petrec acum, în epoca Laodicea. Nu a rămas nimic nefăcut. Același Dumnezeu care le-a vorbit celor doi ucenici pe drumul Emausului și li S-a făcut cunoscut folosindu-se de profețiile Biblice, este în seara aceasta aici și Își dovedește prezența prin faptul că împlinește profețiile prezise pentru această epocă. El este Același ieri, azi și în veci. Puteți crede aceasta?

Atunci puneți-vă mâinile unii peste alții. Nu vă rugați pentru voi înșivă, ci rugați-vă cu propriile cuvinte pentru cel peste care v-ați pus mâinile. Credeți și nu vă îndoiiți.

O, dacă ați putea să vedeți ceea ce văd eu! Voi știți că eu nu stau aici ca să vă mint. Dacă ați putea crede în așa fel încât să-L puteți vedea pe marele Duh Sfânt care S-a coborât în mijlocul nostru și le-a permis oamenilor de știință să-L fotografieze, cum Se mișcă prin clădire. El caută un loc în care să Se ancoreze. Crede aceasta, fratele meu! El este identificat prin Scripturi ca fiind Adevărat. Rugați-vă sincer pentru persoana peste care v-ați pus mâinile, pentru că și ei se vor ruga pentru voi.

Scumpe Isuse din Nazaret, Doamne, noi știm că conform făgăduinței din Cuvântul Tău, care spune: *„...unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor,”* Tu ești aici. Și tot Tu ai spus: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede... Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* Fie ca marele Duh Sfânt să meargă prin undele acestui telefon și acolo unde este ascultată transmisia noastră, iar Lumina sfântă pe care noi o vedem aici, să vină peste fiecare om aflat în nevoie și să-l vindece pe loc.

Noi îl muștrăm pe vrăjmașul Satan, în prezența lui Isus Hristos și îi spunem că a fost biruit prin suferințele, moartea și învierea glorioasă a Domnului Isus Hristos, care a dovedit că după o mie nouă sute de ani, este încă viu și că în seara aceasta Se află în mijlocul nostru. Fie ca Duhul Dumnezeului celui viu să umple inima fiecăruia cu credință și cu puterea vindecării lui Isus Hristos cel înviat, care este dovedit prin Lumina Sa, că este prezent în locul acesta și Se mișcă printre noi. Îngăduie aceasta, în Numele lui Isus Hristos și spre slava lui Dumnezeu.

Fă ca batistele pentru care ne rugăm, să ajungă la bolnavii și suferinzii cărora le sunt destinate, iar Duhul Sfânt care este aici și dovedește că este Același, să Se descopere fiecărui pacient peste care se pune una din aceste batiste. Fie ca prezența lui Dumnezeu să le umple inimile cu o asemenea credință, încât să fie vindecați, pentru că Te rugăm aceasta, spre slava lui Dumnezeu, în prezența și în Numele lui Isus Hristos, pentru că suntem slujitorii Lui. Amin.

Puteți crede din toată inima, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, că El v-a ascultat rugăciunea indiferent ce a fost greșit cu voi? („Amin”). Din câte pot vedea, cred că toți ați ridicat mâna, așa că dacă credeți, gândiți-vă că pur și simplu „s-a isprăvit!”

Dacă voi, cei care ați ascultat această transmisie, ați crezut din toată inima și v-ați pus mâinile unii peste alții, ați primit ceea ce ați cerut, s-a terminat. Marele Duh Sfânt este în seara aceasta aici, în Tabernacol. Eu L-am văzut cum se mișca pe deasupra oamenilor, arătându-Se în partea aceea, apoi peste bărbatul de aici și prin toată clădirea. Și ca dovadă a prezenței Sale, El a descoperit gândurile inimilor, pentru a arăta că este Același ieri, azi și în veci. El este cu adevărat în mijlocul nostru, Același Dumnezeu care nu greșește niciodată.

Nu ne ardea inima în noi și nu ne arde și acum, când știm că stăm în prezența lui Isus Hristos cel înviat, căruia I se cuvine toată cinstea și lauda în veci? El este chipul Atotputernicului IahveH, care a coborât în forma unui Stâlp de Foc în acel rug care nu se mistuia, ca să atragă atenția profetului; Cel ce a coborât pe munte, așa încât oricine atingea muntele, în afară de Moise și Iosua, era omorât. El a condus copiii lui Israel în călătoria prin pustie, ca un simbol spre poporul chemat

afară astăzi. El este aici și S-a făcut cunoscut chiar și în fața științei. Prin lucrarea și profețiile Sale, El S-a făcut cunoscut în mod desăvârșit, împlinind absolut tot ce S-a spus cu privire la lucrarea Sa din această zi, dovedind că este Același ieri, azi și în veci. Nu este suficient ca să ne facă să ardă inimile în noi? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Haideți să ne ridicăm și să spunem cu toții împreună: „Prin harul lui Dumnezeu (Adunarea spune: „Prin harul lui Dumnezeu”), Îl accept pe Isus Hristos ca Mântuitor și Vindecător personal („Îl accept pe Isus Hristos ca Mântuitor și Vindecător personal”). Dumnezeule („Dumnezeule”), din clipa aceasta („din clipa aceasta”), nu mai lăsa să pătrundă în inima mea nici un pic de necredință („nu mai lăsa să pătrundă în inima mea nici un pic de necredință”), fiindcă am văzut împlinirea profeției pentru timpul acesta („fiindcă am văzut împlinirea profeției pentru timpul acesta”), și cred că Isus Hristos este viu („și cred că Isus Hristos este viu”) și este aici ca să confirme Cuvântul Său pentru ceasul acesta („și este aici ca să confirme Cuvântul Său pentru ceasul acesta”). Profețiile care au fost scrise despre El („Profețiile care au fost scrise despre El”), s-au împlinit în mijlocul nostru („s-au împlinit în mijlocul nostru”), de aceea Îl recunosc ca Dumnezeul meu, Mântuitorul meu, Împăratul meu, totul în toți („de aceea Îl recunosc ca Dumnezeul meu, Mântuitorul meu, Împăratul meu, totul în toți”).”

Dumnezeule iubit, ascultă mărturia noastră și dă-ne Pâinea Vieții în fiecare zi, fiindcă Te laudăm din adâncul inimii noastre și Te slăvim, Atotputernicule, Dumnezeul profețiilor, în Numele lui Isus Hristos. Amin. O ce moment! Ce timp!

Crede numai, crede numai,

Totul este posibil, crede numai.

Crede numai, crede numai,

Totul este posibil, crede numai.

Să cântăm mai departe:

Acum eu cred, oh, acum eu cred.

Totul e posibil, acum eu cred;

Acum eu cred, oh, acum eu cred,

Totul e posibil, acum eu cred.

Este aceasta mărturia voastră? („Amin”). Să ne plecăm capetele.

Până ne întâlnim! până ne întâlnim!

Până ne întâlnim! la picioarele lui Isus;

Până ne întâlnim, până ne întâlnim!

Dumnezeu să fie cu voi până ne întâlnim din nou! (Fratele Branham începe să fredoneze: Dumnezeu să fie cu voi”, apoi îi spune fratelui Neville: „Vrei să spui ceva?”). Lee Vayle...

...la picioarele lui Isus;

Până ne întâlnim, până ne întâlnim!

Dumnezeu să fie cu voi până ne întâlnim din nou!

În timp ce stăm cu capetele plecate, fratele Vayle stă aici ca să ne elibereze. Fratele Vayle este scriitorul cărților de literatură și așa mai departe, pentru Tabernaculul de aici. Este un frate scump, care a fost cu mine în multe campanii. Aș vrea să pot să-l las pe fiecare slujitor să vină aici sus și să vorbesc cu ei, dar eu sunt unul singur. Totuși, ne bucurăm să vă avem aici. Suntem bucuroși și pentru credincioșii și oamenii din diferite biserici care ați venit aici, și rugăciunea noastră pentru fiecare din voi este: „Dumnezeu să fie cu voi până ne întâlnim din nou.”

Cu capetele plecate și mâinile ridicate, să cântăm din nou dulce spre Dumnezeu.

Până ne întâlnim! până ne întâlnim!

Până ne întâlnim la picioarele lui Isus;

Până ne întâlnim, până ne întâlnim!

Dumnezeu să fie cu voi până ne întâlnim din nou!

- Amin -